

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Kvinder

Citation: Larsen, Karl: "Kvinder", i Larsen, Karl: *Kvinder*, Gyldendalske Boghandels Forlag, 1889, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_02-shoot-idm139822170791184/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Kvinder

FRUEN.

Men det er for at redde din Søn.

OBERSTEN.

Sin Ære redder kun man selv, og den tør heller ikke noget Menneske ofre. Det mente jeg, Du vidste, at den maa hvert enkelt Menneske ufravigelig staa til Ansvar for.

FRUEN.

Ogsaa naar det gælder hele Ens Barns Lykke?

WILLIBALD

(fortvivlet udbrødende).

Hvor kan Du tale om Lykke, Mo'er?!

FRUEN.

Ja, kalder Du ikke det Lykke, hele din Stilling, Udsigterne, Carrièren, alting, alt.

OBERSTEN.

Der gives ikke nogen Lykke i Verden uden netop den at have hævdet sin Ære.

FRUEN.

Og det er altsaa din Mening, at der ingenting er at gøre for at redde Willibald?

OBERSTEN.

Fordi der ingenting er at redde mere.